

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 stycznia 2016 r.

Poz. 206

UCHWAŁA NR 0102-486/15
KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 9 grudnia 2015 r.

w sprawie badania zgodności z prawem uchwały Nr XIV/63/15 Rady Miejskiej w Pieniężnie z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1515)

uchwala, co następuje:

stwierdza się nieważność § 1 ust. 4 lit. c i lit. d, § 1 ust. 6 lit. e i lit. f i § 1 ust. 7 uchwały Nr XIV/63/15 Rady Miejskiej w Pieniężnie z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Pieniężnie na sesji w dniu 19 listopada 2015 r. podjęła uchwałę Nr XIV/63/15 w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych. W dniu 30 listopada 2015 r. przedmiotowa uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 4 grudnia 2015 r. zawiadomiono Gminę Pieniężno, iż uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (dalej: Kolegium Izby) w dniu 09 grudnia 2015 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu kolegium ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Pieniężno nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium Izby. Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 w/w ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, w przypadku nieistotnego naruszenia prawa w uchwale lub zarządzeniu izba nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, lecz ogranicza się do wskazania, że wydano je z naruszeniem prawa. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, co następuje: Rada Miejska w Pieniężnie w: - § 1 ust. 4 lit. c i lit. d badanej uchwały nie określiła dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton stawki podatku dla ww. pojazdów o liczbie osi większej niż 3, - § 1 ust. 6 lit. e i lit. f badanej uchwały nie określiła dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów stawki podatku dla ww. pojazdów o liczbie osi większej niż 3, - § 1 ust. 7 ustaliła stawkę podatku od autobusów „w zależności od liczby miejsc siedzenia”. Stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.) w zw. z Załącznikiem Nr 2 do Obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 7 października 2015 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2016 r. (MP z 2015 r., poz. 1029) rada gminy powinna określić stawki podatku od środków transportowych dla ciągników siodłowych i balastowych, o których mowa w art. 8 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych tak, aby stawki te zostały również określone dla kategorii tych pojazdów o liczbie osi trzy i więcej i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton do mniej niż 40 ton i nie mniej niż 40 ton i powyżej 40 ton zarówno dla osi jezdnych z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne jak i innych systemów zawieszenia. Rada Miejska w Pieniężnie, stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z Załącznikiem Nr 3 do Obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 7 października 2015 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2016 r. (MP z 2015 r., poz. 1029) rada gminy powinna określić stawki podatku od środków transportowych od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów, o których mowa w art. 8 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych tak, aby stawki te zostały również określone dla kategorii tych pojazdów o liczbie osi trzy i więcej i dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton do mniej niż 38 ton i nie mniej niż 38 ton i powyżej 38 ton zarówno dla osi jezdnych z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne jak i innych systemów zawieszenia. W przepisie art. 9 pkt 9 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw od dnia 1 stycznia 2016 r. ustawodawca wprowadził nowe brzmienie kategorii opodatkowania podatkiem od środków transportowych „od autobusu, w zależności od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy” zmieniając art. 10 w ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, od dnia 1 stycznia 2016 r. Tymczasem Rada Miejska w Pieniężnie w § 1 ust. 7 badanej uchwały ustaliła stawkę podatku od środków transportowych „od autobusu w zależności od liczby miejsc do siedzenia”, podczas gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 9 pkt 9 ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw, od 1 stycznia 2016 r. rada gminy określa wysokość stawki podatku od środków transportowych od autobusu od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy. Należy więc stwierdzić, że Rada Miejska w Pieniężnie określiła kategorię opodatkowania niezgodnie z kategorią wymienioną w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. W ocenie Kolegium Izby ustalenie przez

Radę Miejską w Pieniężnie stawki podatku od środków transportowych dla kategorii nieprzewidzianej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych w sposób istotny narusza art. 10 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 9 pkt 9 ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw. W piśmiennictwie do istotnych wad uchwały, skutkujących stwierdzeniem jej nieważności, zalicza się między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję organów samorządu do podejmowania uchwał, naruszenie podstawy prawnej podjętej uchwały, naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego poprzez wadliwą ich interpretację oraz przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (Z. Kmieciak, M. Stahl, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, Samorząd terytorialny 2001/1-2, s. 102). Na szczególną uwagę zasługuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publicznoprawnych nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone”, lecz regułę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje” (sygn. akt. III SA 534/96, M.Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141). Biorąc pod uwagę, iż zgodnie z ukształtowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych, do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów, prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. II SA/Wr 1459/97).

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę Kolegium RIO w Olsztynie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

Z- ca Prezesa Regionalnej
Izby Obrachunkowej
w Olsztynie

Bogdan Gaber